

ΚΥΡΙΕΣ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ 2025 ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ ΤΩΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΩΝ

Αυτό που χρειαζόμαστε σήμερα είναι το επίκαιρο, άμεσο και ζωντανό όραμα του ουράνιου Χριστού που Είναι ο Ζωντανός Αστέρας.

Ο πρακτικός Εμμανουήλ είναι το Πνεύμα της αλήθειας,
που είναι η παρουσία του ολοκληρωμένου Τριαδικού Θεού μέσα στο πνεύμα μας.
Η παρουσία Του είναι πάντοτε μαζί μας στο πνεύμα μας,
όχι μόνο μέρα με τη μέρα, αλλά και κάθε στιγμή.

Η πιο ξεκάθαρη αποκάλυψη της θείας Τριάδας βρίσκεται στο κατά Ματθαίον Ευαγγέλιο 28:19:
«Πορευτείτε, λοιπόν, και μαθητεύστε όλα τα έθνη,
βαπτίζοντάς τους στο όνομα
του Πατέρα και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος».

Υπάρχουν δύο σημαντικές αρχές στο σύμπαν:
η εξουσία του Θεού και η εξέγερση του Σατανά.
Η μοναδική διαμάχη μεταξύ Θεού και Σατανά
αφορά την εξουσία.

ΓΕΝΙΚΟ ΘΕΜΑ:
Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΠΟΥ ΤΑ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΙ ΟΛΑ
ΟΠΩΣ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ ΣΤΟ ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ

1ο Μήνυμα

**Το Επίκαιρο και Ζωντανό Όραμα
του Ουράνιου Χριστού που Είναι ο Ζωντανός Αστέρας**

Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή: Μτ 2:1-12, Αρ 24:17, Γεν 1:14-19, Δν 12:3,
Απ 1:16, 20, 2:1, 28, 3:1, 22:16, Β' Πε 1:19, Γεν 22:17 Ιδ 12-13

- I. Μετά τη γέννηση του Ιησού στη Βηθλεέμ, μάγοι από την ανατολή έφτασαν στα Ιεροσόλυμα, λέγοντας: «Πού είναι αυτός που γεννήθηκε, ο βασιλιάς των Ιουδαίων; Επειδή, είδαμε το αστέρι του στην ανατολή, και ήρθαμε για να τον προσκυνήσουμε» (Μτ 2:2). Αυτή ήταν η εκπλήρωση (της προφητείας) από τους Αριθμούς 24:17, όπου λέει: «Αστέρι θα ανατείλει από τον Ιακώβ». Αυτό το Αστέρι αναφέρεται στον Χριστό:**
- A. Οι μάγοι δεν είπαν, «Είδαμε ένα αστέρι» ή «Είδαμε το αστέρι», αλλά «Είδαμε το αστέρι του». Το Αστέρι αυτό είναι ο επουράνιος Χριστός.
 - B. Το αστέρι που αναφέρεται στον Ματθαίο 2:2 φανερώθηκε σε μορφωμένους ανθρώπους. Δεν εμφανίστηκε σε κανέναν από τον λαό Ισραήλ. Παρόλο που οι Ιουδαίοι είχαν τις Γραφές που μιλούσαν για τον Χριστό και ήξεραν που θα γεννηθεί (Μτ 2:4-6), οι μάγοι ήταν εκείνοι που είδαν το αστέρι του Χριστού.
 - Γ. Οι Ιουδαίοι είχαν τη γνώση των γραμμάτων σχετικά με τον τόπο γέννησης του Χριστού (Μιχ 5:2), αλλά εκείνοι οι σοφοί από την ανατολή έλαβαν μια ζωντανή οπτασία του Χριστού. Στο τέλος το αστέρι τούς οδήγησε στο σημείο όπου βρισκόταν ο Χριστός (Μτ 2:1-12).
 - Δ. Ο Χριστός είναι ο αληθινός Ήλιος (Μαλ 4:2), αλλά για να είμαστε ακριβείς, δεν εμφανίζεται ως ήλιος κατά την περίοδο της νύχτας. Αντιθέτως, ο Χριστός λάμπει σαν αστέρι (Απ 2:28). Τα αστέρια λάμπουν τη νύχτα, αλλά υποδηλώνουν ότι πλησιάζει η ημέρα (Ρωμ 13:11-14).
 - E. Κατά την πρώτη έλευσή Του, ο Χριστός φανερώθηκε ως αστέρι, αλλά κατά τη δεύτερη έλευσή Του, θα είναι ο πρωινός αστέρας (Απ 2:28, 22:16) για τους νικητές Του, που αργυρνούν για την έλευσή Του. Σε όλους τους άλλους ο Χριστός θα φανερωθεί αργότερα ως ήλιος (Μαλ 4:2, βλ. Μτ 13:43).
- II. Το κατά Ματθαίον 2:1-12 αποκαλύπτει ότι το να βρούμε τον Χριστό αποτελεί ζήτημα ζωής. Δεν έχει να κάνει απλώς με τη δογματική γνώση της Αγίας Γραφής:**
- A. Το αστέρι εμφανίστηκε μακριά από τον ναό στη γη της επαγγελίας, μακριά από το ιουδαϊκό θρησκευτικό κέντρο, από τους ιερείς, τους γραμματείς, τους Φαρισαίους και όλους τους θρησκευόμενους. Αντιθέτως, το αστέρι φανέρωσε κάτι από τον Χριστό σε μια ειδωλολατρική χώρα.
 - B. Το να κρατάμε απλώς την Αγία Γραφή στα χέρια μας και να διαβάζουμε τον Μιχαία 5:2, που λέει ότι ο Χριστός θα γεννηθεί στη Βηθλεέμ, δεν αρκεί. Ακόμα και αν έχουμε την Αγία Γραφή, μπορεί να χάσουμε το ουράνιο αστέρι.
 - Γ. Το αστέρι αυτό είναι η ζωντανή αποκάλυψη, το ζωντανό όραμα, όχι η παλιά και νεκρή δογματική γνώση των Γραφών ή του Μιχαία 5:2. Αυτό που χρειαζόμαστε σήμερα δεν είναι απλώς η γνώση της Αγίας Γραφής αλλά η ουράνια οπτασία, το επίκαιρο, άμεσο, ζωντανό όραμα, που οι άνθρωποι αντιλήψεις δεν μπορούν ποτέ να διδάξουν.
 - Δ. Ακόμα κι αν έχουμε τη γνώση των Γραφών, εξακολουθούμε να χρειαζόμαστε το άμεσο, επίκαιρο, ζωντανό αστέρι, για να μας οδηγήσει στη συγκεκριμένη οδό και στο σημείο που βρίσκεται ο Ιησούς.

- Ε. Αφού έλαβαν τη ζωντανή οπτασία, οι μάγοι παραπλανήθηκαν από την ανθρώπινη αντίληψή τους και πήγαν στην Ιερουσαλήμ, την πρωτεύουσα του ιουδαϊκού έθνους, όπου υποτίθεται ότι θα βρισκόταν ο βασιλιάς. Η πλάνη τους προκάλεσε τη σφαγή των νηπίων (Μτ 2:16).
- ΣΤ. Όταν οι μάγοι έφτασαν στην Ιερουσαλήμ και ρώτησαν που επρόκειτο να γεννηθεί ο βασιλιάς των Ιουδαίων, η Γραφή λέει ότι «Καθώς ο βασιλιάς Ηρώδης το άκουσε, ταράχτηκε, και μαζί του ολόκληρη η Ιερουσαλήμ» (Μτ 2:3):
1. Όταν άκουσαν αυτή την είδηση, θα έπρεπε να χαρούν. Αντιθέτως, εκείνοι ταράχθηκαν. Αυτό συνέβη για τον απλό λόγο ότι δεν αναζητούσαν ειλικρινά τον Σωτήρα—βλ. Πρμ 4:23.
 2. Αν κάποιος που πιστεύει στον Κύριο δεν επηρεάζεται από Εκείνον, που αποτελεί αγάπη στα εσωτερικά του αισθήματα, δεν είναι άξιος να ονομάζεται Χριστιανός—Β΄ Τιμ 4:8, Μκ 12:30, Α΄ Κορ 2:9.
 3. Οι Χριστιανοί, που προσμένουν τον ερχομό του Κυρίου ή την αρπαγή, θα πρέπει να το λάβουν αυτό ως προειδοποίηση—Β΄ Τιμ 4:8, Τιτ 2:13, Απ 2:28, 22:20, Μτ 24:40-44, 25:8-13.
- Ζ. Αφού οι μάγοι διορθώθηκαν από τις Γραφές (Μτ 2:4-6), πήγαν στη Βηθλεέμ (εδάφια 8-9). Το αστέρι εμφανίστηκε ξανά σε αυτούς και τούς οδήγησε στο μέρος όπου ήταν ο Χριστός, «και βλέποντας το αστέρι, χάρηκαν με χαρά υπερβολικά μεγάλη» (εδάφιο 10):
1. Όταν οι μάγοι διορθώθηκαν από τις Γραφές και επανήλθαν στη σωστή οδό, το αστέρι εμφανίστηκε ξανά. Η ζωντανή οπτασία πάντοτε συνοδεύει τις Γραφές.
 2. Οι ιερείς δίδασκαν τον νόμο (Μαλ 2:7) και οι γραμματείς γνώριζαν τις Γραφές (Εσδ 7:6). Όλοι τους είχαν γνώση σχετικά με τη γέννηση του Χριστού (Μτ 2:5-6), αλλά σε αντίθεση με τους μάγους από την ανατολή, δεν είδαν την οπτασία, ούτε είχαν την καρδιά να αναζητήσουν τον Χριστό.
 3. Ανεξάρτητα από το πόσο «βιβλικό» μπορεί να είμαστε, αν χάσουμε την παρουσία του Κυρίου, θα είμαστε απολύτως λάθος. Ο τρόπος της Καινής Διαθήκης για να βρούμε και να ακολουθήσουμε τον Κύριο είναι να μένουμε συνεχώς στη μυστική παρουσία Του—Ιω 5:39-40, Ησ 45:15, Εξ 33:11, 14, βλ. Β΄ Κορ 5:16.
 4. Είναι εύκολο να συσσωρεύουμε γνώση από τις Γραφές, αλλά αν θέλουμε να έχουμε ζωντανή καθοδήγηση, θα πρέπει να ζούμε σε στενή σχέση με τον Κύριο. Θα πρέπει να είμαστε ένα με Αυτόν—Μτ 2:10-14.
 5. Οι μάγοι είδαν τον Χριστό και Τον προσκύνησαν. Έπειτα προειδοποιήθηκαν από τον Θεό μέσα από όνειρο να μην επιστρέψουν στον Ηρώδη, και έτσι αναχώρησαν για τη χώρα τους «από άλλον δρόμο» (Μτ 2:12). Εφόσον δούμε τον Χριστό, δεν θα ακολουθήσουμε ποτέ ξανά τον ίδιο δρόμο, τον δρόμο της θρησκείας, που είναι μακριά από Εκείνον. Πάντοτε θα ακολουθούμε έναν άλλον δρόμο.

III. Οι πιστοί ακόλουθοι του Χριστού είναι λαμπρά και ζωντανά αστέρια, εκείνοι που ακολουθούν τον Χριστό, ως τον λαμπρό και ζωντανό αστέρα, για να είναι η αναπαράγωγή Του—Αν 12:3, βλ. Γεν 22:17:

- Α. Τα ζωντανά αστέρια ακολουθούν το επουράνιο, ζωντανό, επίκαιρο και άμεσο όραμα του Χριστού ως το κέντρο και την παγκοσμιότητα της θείας οικονομίας—Πραξ 26:16-18, Κολ 1:17β, 18β.
- Β. Τα ζωντανά αστέρια είναι εκείνοι που ευλογούν τον λαό του Θεού. Όσο περισσότερο δοξάζουμε τον Κύριο για τον λαό του Θεού και μιλάμε καλά γι' αυτούς με πίστη, τόσο περισσότερο θέτουμε τους εαυτούς μας κάτω από την ευλογία του Θεού—Αρ 24:9, Γεν 12:2-3, 22:17.

- Γ. Τα ζωντανά αστέρια προσέχουν τον προφητικό λόγο των Γραφών «ως λύχνο που φέγγει σε σκοτεινό τόπο», ώστε ο Χριστός να ανατέλλει στις καρδιές τους, ως το πρωινό αστέρι, μέρα με τη μέρα. Αν δίνουμε προσοχή στον λόγο της Αγίας Γραφής, θα έχουμε την ανατολή Του στην καρδιά μας για να λάμψει στο σκοτάδι της αποστασίας, όπου βρισκόμαστε σήμερα, πριν από την πραγματική Του εμφάνιση ως το πρωινό αστέρι—Β΄ Πε 1:19, Ιω 6:63, Απ 2:28, 22:16, Β΄ Τιμ 4:8:
1. Σύμφωνα με την αρχή του πρωινού αστέρα, οι πιστοί πρέπει να σηκώνονται νωρίς, επειδή το πρωί είναι η καλύτερη ώρα για να συναντάμε τον Κύριο (να έχουμε κοινωνία με τον Θεό, να δοξάζουμε και να ψέλνουμε, να διαβάζουμε την Αγία Γραφή με προσευχή μαζί με τη διακονία, και να προσευχόμαστε στον Κύριο)—Ασμ 7:12, Ψλ 5:1-3, 57:8-9, 59:16-17, 63:1-8, 90:14, 92:1-2, 108:2-3, 143:8, Εξ 16:21.
 2. Ο Κύριος θα προσφέρει τον εαυτό Του μυστικά, ως το πρωινό αστέρι, σε εκείνους που Τον αγαπούν και Τον προσμένουν, ώστε να γευτούν τη φρεσκάδα της παρουσίας Του, κατά την επιστροφή Του, μετά από μακρά απουσία—Α΄ Θεσ 5:6, Απ 2:28, 3:2-3, 16:15.
- Δ. Τα ζωντανά αστέρια απολαμβάνουν και είναι γεμάτα με το επταπλάσιως ενισχυμένο Πνεύμα, ώστε να είναι υπερβολικά ζωντανά και λαμπερά για την οικοδομή του Θεού—Απ 3:1, 4:5, 5:6.
- Ε. Τα ζωντανά αστέρια είναι οι άγγελοι των εκκλησιών, εκείνοι που απολαμβάνουν και βιώνουν τον πνευματικό Χριστό, που είναι ο Άγγελος του Θεού και το φρέσκο μήνυμα από τον Θεό, ώστε να μπορούν να μεταδίδουν τον φρέσκο και παρόντα Χριστό στον λαό του Θεού για τη μαρτυρία του Ιησού—Απ 1:16, 20, 2:1, Μαλ 3:1-3.
- ΣΤ. Τα ζωντανά αστέρια έχουν «μεγάλες αποφάσεις στην καρδιά» και «μεγάλες αναζητήσεις καρδιάς». Αγαπούν τον Θεό όπως τα «άστρα από την πορεία τους», που πολεμούν μαζί με τον Θεό εναντίον του εχθρού Του, ώστε να γίνουν «σαν τον ήλιο που ανατέλλει μέσα στη δόξα του» και που θα «λάμπουν σαν τον ήλιο, μέσα στη βασιλεία του Πατέρα τους»—Κρ 5:15-16, 20, 31, Δν 11:32, Μτ 13:43.
- Ζ. Τα ζωντανά αστέρια είναι εκείνοι που φοβούνται τον Γιαχβέ και ακούν τη φωνή του δούλου Του, εμπιστευόμενοι τον Γιαχβέ, ώστε να έχουν φως καθώς περπατούν στο σκοτάδι—Ησ 50:10-11, Ψλ 139:7-12, 23-24:
1. Εκείνοι που δημιουργούν φως για τον εαυτό τους και περπατούν μέσα στο δικό τους φως, αντί για το φως του Θεού, θα κείτονται μέσα σε λύπη—Ησ 50:11.
 2. Αυτό πρέπει να αποτελέσει προειδοποίηση για εμάς, ώστε να περπατούμε στο φως που παρέχει ο Θεός, όχι στο φως που δημιουργούμε μόνοι μας. «Ελάτε, και ας περπατήσουμε στο φως του Κυρίου» (Ησ 2:5).
- Η. Τα ζωντανά αστέρια απεικονίζονται από τα αστέρια που καθιερώθηκαν την τέταρτη ημέρα της αποκατάστασης κατά τη νέα δημιουργία του Θεού, μέσα στην οποία εξουσιάζουν μέσα από τη λάμψη τους. Όπου υπάρχει λάμψη, υπάρχει και διακυβέρνηση για την αύξηση της ζωής—Γεν 1:14-19:
1. Η λάμψη του Κυρίου Ιησού στο Όρος της Μεταμόρφωσης ήταν ο ερχομός της βασιλείας με δύναμη. Αυτή η λάμψη είναι στην πραγματικότητα η βασιλεύουσα παρουσία του Τριαδικού Θεού—Μτ 17:1-8, Μκ 9:1-8.
 2. Η βασιλεία του Θεού, όντας η διακυβέρνηση και η κυριαρχία του Θεού, με κάθε ευλογία και απόλαυση, αποτελεί τη λάμψη του Κυρίου Ιησού και τη διάδοσή Του μέσω της ακτινοβολίας Του πάνω μας.
 3. Η βασιλεία είναι η λάμψη της πραγματικότητας του Κυρίου Ιησού. Κάθε φορά που Εκείνος λάμπει πάνω μας και εμείς μένουμε κάτω από τη λάμψη Του, βρισκόμαστε μέσα στη βασιλεία, κάτω από τη διακυβέρνηση και την κυριαρχία του Θεού μέσα μας, για την αύξηση της ζωής.

- Θ. Από την αρνητική πλευρά, υπάρχουν κάποιοι που είναι σαν «αστέρια που περιπλανιούνται»—Ιδ 12-13:
1. Η μεταφορά αυτή, αναφορικά με τα αστέρια που περιπλανιούνται, δείχνει ότι οι πλανόδιοι διδάσκαλοι, οι αποστάτες, δεν ήταν θεμελιωμένοι στις αμετάβλητες αλήθειες της ουράνιας αποκάλυψης, αλλά περιπλανιόντουσαν ανάμεσα στον λαό του Θεού, που είναι σαν αστέρια.
 2. Οι πλανόδιοι αποστάτες είναι σαν αστέρια που περιπλανιούνται σήμερα, αλλά στο τέλος θα φυλακιστούν στο σκοτάδι, το οποίο έχει προοριστεί γι' αυτούς στην αιωνιότητα.
 3. Όποιος δεν διδάσκει ότι οι τοπικές εκκλησίες δεν είναι ο τελικός σκοπός της οικονομίας του Θεού, αλλά η διαδικασία για να φτάσουμε στον σκοπό της πραγματικότητας του Σώματος του Χριστού, δεν ανταποκρίνεται στην ανάγκη της διακονίας του Θεού στη σημερινή εποχή. Όποιος μάς αποτρέπει από τη συγχώνευση των εκκλησιών, για την πραγματικότητα του Σώματος του Χριστού, είναι σαν αστέρι που περιπλανιέται. Τα αληθινά αστέρια είναι εκείνοι που «στρέφουν πολλούς στη δικαιοσύνη», εκείνοι που δεν παραπλανούν τους ανθρώπους, αλλά τους οδηγούν στη σωστή οδό.
 4. Σήμερα ο ζωντανός Αστéρας και τα ζωντανά αστέρια δεν είναι μακριά από μας. Είναι μέσα στις τοπικές εκκλησίες, που είναι οι πρακτική έκφραση του Σώματος του Χριστού (Απ 1:11, 20). Ανάμεσα σε όλες τις τοπικές εκκλησίες υπάρχουν κάποια ζωντανά αστέρια. Το μόνο που χρειάζεται είναι να έρθουμε σε επαφή μαζί τους και να έχουμε κοινωνία με αυτούς. Αυτοί θα μας οδηγήσουν στον τόπο που είναι ο Ιησούς.
- I. Είθε ο Κύριος να είναι ελεήμων προς εμάς για να φυλασσόμαστε πάντοτε στη σωστή οδό, ώστε να συναντήσουμε τον Κύριο, να Τον προσκυνήσουμε και να προσφέρουμε την αγάπη μας σ' Εκείνον. Είθε ο Κύριος να μας κάνει όλους σαν τους μάγους, που ακολούθησαν το ζωντανό αστέρι για να βρουν και να ανακαλύψουν τα του Χριστού, ώστε να γίνουμε η αναπαραγωγή Του ως ζωντανά αστέρια—βλ. Εφ 5:8-9, Ιερ 15:16α.

2ο Μήνυμα

Ο Χριστός ως Ιατρός και Νυμφίος

Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή: Μτ 9:10-13, 15, Απ 19:7-9

I. Το κατά Ματθαίον Ευαγγέλιο αποκαλύπτει ότι ο Χριστός είναι εναντίον της θρησκείας και ότι τα πράγματα που αφορούν τον Χριστό είναι εκτός θρησκείας:

- A. Η γέννηση του Χριστού, η εύρεση του Χριστού, η σύσταση του Χριστού και η ακολουθία του Χριστού είναι εκτός θρησκείας—Μτ 1:18-23, 2:1-12, 3:1-12, 4:12-22.
- B. Κάθε σκέψη σχετικά με τις θαυματουργές πράξεις στη θρησκεία αποτελεί πειρασμό από τον διάβολο—Μτ 4:5-7.
- Γ. Όντας Ιατρός και Νυμφίος, ο Χριστός είναι εναντίον της θρησκείας—Μτ 9:12, 15.
- Δ. Ο Κύριος Ιησούς δεν ενδιαφέρεται για τη θρησκευτική παράδοση αλλά για την εσωτερική πραγματικότητα—Μτ 15:1-20.

II. Το κατά Ματθαίον 9:10-13 δείχνει ότι μπορούμε να βιώνουμε και να απολαμβάνουμε τον Χριστό ως Ιατρό:

- A. Καθώς καλούσε τους ανθρώπους να Τον ακολουθήσουν για τη βασιλεία, ο Κύριος Ιησούς διακονούσε ως Ιατρός, όχι ως Κριτής.
- B. Η κρίση του κριτή είναι σύμφωνα με τη δικαιοσύνη, ενώ η θεραπεία του ιατρού είναι σύμφωνα με το έλεος και τη χάρη.
- Γ. Ο Χριστός ήρθε να διακονήσει ως Ιατρός, για να θεραπεύσει, να αποκαταστήσει, να ζωοποιήσει και να σώσει εμάς, τους πιστούς, ώστε να ανασυγκροτηθούμε για να γίνουμε οι νέοι και ουράνιοι πολίτες Του, μαζί με τους οποίους εγκαθιστά την ουράνια βασιλεία Του πάνω σε αυτήν τη διεφθαρμένη γη.
- Δ. «Πηγαίνετε μάλιστα και μάθετε τι είναι: “Έλεος θέλω, και όχι θυσία”»—Μτ 9:13:
 - 1. Ο Κύριος Ιησούς θεραπεύει την πνευματική μας ασθένεια, την ασθένεια της αμαρτίας.
 - 2. Ανάμεσα στην αμαρτία και τον θάνατο υπάρχουν όλων των ειδών ασθένειες, νόσοι και αδυναμίες.
 - 3. Ο Κύριος Ιησούς συγχωρεί τις αμαρτίες μας και, επίσης, μας θεραπεύει με κάθε τρόπο.
 - 4. Όντες αμαρτωλοί, είμαστε εντελώς άρρωστοι—σωματικά, πνευματικά, ηθικά και διανοητικά—αλλά ο Ιησούς, όντας Συγχωρητής και Ιατρός, είναι ικανός να θεραπεύσει όλες τις ασθένειές μας.
 - 5. Όντας ο Ιατρός μας, ο Κύριος μάς θεραπεύει κυρίως στο πνεύμα και την ψυχή μας, όχι τόσο στο σώμα μας.
 - 6. Παρόλο που ο Κύριος μπορεί να μας θεραπεύσει και στο σώμα, είναι πάντα πρόθυμος να μας θεραπεύσει (κυρίως) σε κάθε μέρος του πνεύματος και της ψυχής μας.
 - 7. Η θεραπεία του Κυρίου, που είναι ο Ιατρός μας, δεν είναι κυρίως σωματική αλλά πνευματική. Ο Κύριος είναι Εκείνος που θεραπεύει τις πνευματικές μας ασθένειες.
- E. Η εμπειρία του Παύλου στη μεταγενέστερη διακονία του μας βοηθά να έχουμε μια σωστή εκτίμηση του Χριστού ως Ιατρού των πιστών:
 - 1. Στο Β΄ Τιμόθεον 4:20β ο Παύλος λέει, «Τρόφιμον άφησα στη Μίλητο άρρωστο».
 - 2. Ο απόστολος Παύλος άφησε άρρωστο έναν τόσο στενό συνεργάτη του, χωρίς να κάνει προσευχή θεραπείας γι’ αυτόν.
 - 3. Επίσης, ο Παύλος δεν χρησιμοποίησε το χάρισμα της θεραπείας (Πραξ 19:11-12) για να θεραπεύσει τον Τιμόθεο από το πρόβλημα στο στομάχι του. Αντιθέτως, τον καθοδήγησε να λάβει έναν φυσικό τρόπο θεραπείας (Α΄ Τιμ 5:23).
 - 4. Ο Παύλος ενθάρρυνε τον Τιμόθεο να πάρει λίγο κρασί, και άφησε τον Τρόφιμο στη Μίλητο άρρωστο.

5. Ο Παύλος φρόντιζε τους συνεργάτες του με έναν πολύ ανθρώπινο τρόπο.
6. Ο λόγος που ο Παύλος τους φρόντιζε κατ' αυτόν τον τρόπο είναι ότι, κατά τα παθήματα, ο Παύλος και οι συνεργάτες του ήταν υπό την πειθαρχία της εσωτερικής ζωής, και όχι υπό τη δύναμη του εξωτερικού χαρίσματος.
7. Το πρώτο αφορά τη χάρη στη ζωή. Το δεύτερο αφορά το χάρισμα στη δύναμη τη θαυματουργική.
8. Η εμπειρία του Παύλου πρέπει να μας βοηθήσει να δούμε ότι, κατά το μεγαλύτερο μέρος της, η θεραπεία του Χριστού σήμερα είναι για το πνεύμα και την ψυχή.
9. Αν δούμε αυτό το όραμα, θα εμπιστευόμαστε τον Χριστό και θα Τον βιώνουμε ως δικό μας Ιατρό.

ΣΤ. Ως Ιατρός μας, ο Χριστός έχει εξουσία θεραπείας:

1. Η θεραπεία Του δεν είναι απλώς ζήτημα δύναμης αλλά και εξουσίας.
2. Δεν είναι αναγκαίο να μας αγγίζει άμεσα προκειμένου να μας θεραπεύσει.
3. Αρκεί μόνο να μιλήσει και η εξουσία Του έρχεται με τον λόγο Του για να μας θεραπεύσει—Μτ 8:8.
4. Ο Ιατρός μας μάς θεραπεύει με την εξουσία Του.

III. Στο κατά Ματθαίον και στην Αποκάλυψη ο Χριστός αποκαλύπτεται ως Νυμφίος—Μτ 9:15, Απ 19:7-9:

- A. Το κατά Ματθαίον 25:1 αποτελεί περαιτέρω λόγια σχετικά με τον Κύριο Ιησού ως Νυμφίο:
 1. Αυτό το εδάφιο αποκαλύπτει ότι ο Κύριος θα επιστρέψει ως Νυμφίος, όντας το πιο ευχάριστο και ελκυστικό πρόσωπο.
 2. Η Αγία Γραφή αποκαλύπτει ότι ο Χριστός είναι ο ενσαρκωμένος Θεός που θα αποκτήσει τη νύφη.
 3. Επομένως, η ιδιότητα του Χριστού είναι η ιδιότητα του Νυμφίου.
 4. Όντας ο Νυμφίος, ο Χριστός είναι το πιο ευχάριστο πρόσωπο για την απόλαυσή μας.
 5. Πρέπει να εκτιμούμε τον Χριστό, όχι μόνο ως Ιατρό για την αποκατάσταση της ζωής, αλλά και ως Νυμφίο για τη ζωντανή απόλαυση στην παρουσία Του.
- B. Η Αποκάλυψη 19:7-9 αποκαλύπτει τον Χριστό ως Νυμφίο:
 1. Αυτά τα εδάφια αποκαλύπτουν ότι ο Κύριος Ιησούς, ως Νυμφίος, είναι ο Αμνός.
 2. Ο Χριστός παρουσιάζεται και ως Αμνός και ως Νυμφίος.
 3. Στο κατά Ιωάννην Ευαγγέλιο ο Χριστός αποκαλύπτεται ως Αμνός, που ήρθε να σηκώσει την αμαρτία, αλλά και ως Νυμφίος, που ήρθε να αποκτήσει τη νύφη.
 4. Ο Αμνός είναι για τη λύτρωση και ο Νυμφίος είναι για τον γάμο.
 5. Η λύτρωση ολοκληρώθηκε από τον Χριστό που είναι ο Αμνός του Θεού. Ο γάμος θα λάβει χώρα όταν ο Χριστός, ως ερχόμενος Νυμφίος, παραλάβει τη νύφη Του.
 6. Όντας ο Νυμφίος, ο Χριστός πρέπει να κάνει γάμο. Εμείς έχουμε την ιδιότητα της νύφης, ενώ ο ερχόμενος Χριστός έχει την ιδιότητα του Νυμφίου.
 7. Είμαστε στη γη και προετοιμαζόμαστε για να γίνουμε η νύφη Του, ώστε να συναντήσουμε τον Χριστό. Ο Χριστός είναι στο θρόνο Του στον τρίτο ουρανό, όντας έτοιμος να έρθει ως Νυμφίος, για να μας παραλάβει.
 8. Ο Χριστός έρχεται σε μας ως Νυμφίος, ενώ εμείς πηγαίνουμε σε Εκείνον ως νύφη—Μτ 25:1.

3ο Μήνυμα

Ιησούς, το Όνομα του Βασιλιά Σωτήρα που Δόθηκε από τον Θεό, και Εμμανουήλ, το Όνομα του Βασιλιά Σωτήρα που Δόθηκε από τον Άνθρωπο

Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή: Μτ 1:21, 23, 18:20, 28:20

I. «Και θα γεννήσει έναν γιο, και θα αποκαλέσεις το όνομά του Ιησού· επειδή, αυτός θα σώσει τον λαό του από τις αμαρτίες τους»—Μτ 1:21:

- A. Το όνομα Ιησούς είναι το αντίστοιχο του αραμαϊκού ονόματος Γιεσούα, που σημαίνει «Γιαχβέ ο Σωτήρας» ή «σωτηρία του Γιαχβέ». Ο Ιησούς είναι ο Γιαχβέ που έγινε ο Σωτήρας μας και η σωτηρία μας—Ρωμ 10:12-13, 5:10, βλ. Φιλ 1:19.
- B. Το όνομα Ιησούς περιλαμβάνει το όνομα Γιαχβέ, που σημαίνει «ο Ων». Αυτό δείχνει ότι ο Γιαχβέ είναι ο αυθύπαρκτος, ο αεί υπάρχων, ο Αιώνιος, ο Ων και ο Ήν και ο Ερχόμενος στους αιώνες των αιώνων—Εξ 3:14, Απ 1:4:
 - 1. Ο Γιαχβέ είναι ο μόνος Ων, που δεν εξαρτάται από τίποτε άλλο πέρα από Αυτόν. Πρέπει να ασκούμε το πνεύμα της πίστης ώστε να πιστεύουμε ότι «Αυτός είναι» ενώ εμείς «δεν είμαστε». Αυτός είναι ο Μόνος, ο Μοναδικός, σε όλα, ενώ εμείς είμαστε ένα τίποτα—Εβρ 11:6.
 - 2. Ως Ων, ο Ιησούς τα περιλαμβάνει όλα και είναι η πραγματικότητα όλων των θετικών πραγμάτων και ό,τι χρειάζεται ο λαός Του—Ιω 6:35, 8:12, 10:14, 11:25, 14:6.
 - 3. Μπορούμε να πούμε ότι εμείς, οι πιστοί, έχουμε μια ανοιχτή επιταγή και μπορούμε να καλύψουμε ό,τι χρειαζόμαστε. Ο Ιησούς είναι ό,τι χρειαζόμαστε—όπως το φως, η ζωή, η δύναμη, η σοφία, η αγιότητα και η δικαιοσύνη. Όλα όσα χρειαζόμαστε βρίσκονται στο όνομα του Ιησού.
- Γ. Αυτός είναι ο δικός μας Ιησούς του Ναυή, Εκείνος που μας φέρνει στην ανάπαυση, η οποία είναι ο Ίδιος ο Ιησούς ως η καλή γη για μας—Εβρ 4:8, Μτ 11:28-29.
- Δ. Το όνομα του Κυρίου, το πρόσωπό Του, είναι το σύνθετο Πνεύμα που τα περιλαμβάνει όλα—Ασμ 1:3, Εξ 30:23-30, Φιλ 1:19.
- E. Το όνομα του Ιησού είναι πάνω από κάθε όνομα—Φιλ 2:9-10:
 - 1. Το όνομα του Ιησού είναι για να πιστεύουμε σε αυτό—Ιω 1:12.
 - 2. Το όνομα του Ιησού είναι για να βαπτίζομαστε σε αυτό—Πραξ 8:16, 19:5.
 - 3. Το όνομα του Ιησού είναι για να σωθούμε—Πραξ 4:12.
 - 4. Το όνομα του Ιησού είναι για να θεραπευθούμε—Πραξ 3:6, 4:10.
 - 5. Το όνομα του Ιησού είναι για να πλυθούμε, να αγιασθούμε και να δικαιωθούμε—Α΄ Κορ 6:11.
 - 6. Το όνομα του Ιησού είναι για να το επικαλούμαστε—Ρωμ 10:13, Α΄ Κορ 1:2, Πραξ 9:14, Γεν 4:26.
 - 7. Το Πνεύμα είναι ο ουράνιος αέρας που αναπνέουμε. Όταν εξασκούμε το πνεύμα μας για να επικαλούμαστε το όνομα του Κυρίου, εισπνέουμε το Πνεύμα και έτσι λαμβάνουμε το Πνεύμα—Ιω 20:22, Γαλ 3:2, Α΄ Θεσ 5:17, Θρ 3:55-56.
- ΣΤ. Ο σκοπός της επίκλησης του ονόματος του Κυρίου είναι:
 - 1. Να σωθούμε—Ρωμ 10:13.
 - 2. Να ελευθερωθούμε από τη στενοχώρια, τα προβλήματα, τη λύπη και τον πόνο—Ψλ 18:6, 118:5, 86:7, 50:15, 81:7, 116:3-4.
 - 3. Να συμμετέχουμε στην αγαθότητα και το έλεος του Κυρίου—Ψλ 86:5.
 - 4. Να μετέχουμε στη σωτηρία του Κυρίου—Ψλ 116:2, 4, 13, 17.
 - 5. Να λάβουμε το Πνεύμα—Πραξ 2:17, 21.
 - 6. Να πίνουμε το πνευματικό νερό και να τρώμε την πνευματική τροφή για την ικανοποίησή μας—Ησ 55:1-2, 6.

7. Να απολαμβάνουμε τα πλούτη του Κυρίου—Ρωμ 10:12, Α΄ Κορ 12:3β, Δτ 4:7, Ψλ 145:18.
8. Να εγερθούμε προς τα άνω—Ησ 64:7.
9. Το όνομα του Ιησού είναι για να προσευχόμαστε σ' αυτό—Ιω 14:13-14, 15:16, 16:24.
10. Το όνομα του Ιησού είναι για να συναθροίζομαστε σ' αυτό—Μτ 18:20.
11. Το όνομα του Ιησού είναι για να εκβάλλουμε δαιμόνια—Πραξ 16:18.
12. Το όνομα του Ιησού είναι για να μιλάμε με παρρησία—Πραξ 9:27.
- Z. Ο σατανάς μισεί το όνομα του Ιησού:
 1. Ο σατανάς χρησιμοποιεί ανθρώπους για να επιτεθούν ενάντια στο όνομα του Ιησού—βλ. Πραξ 26:9.
 2. Οι θρησκευόμενοι επιτέθηκαν ενάντια στο όνομα του Ιησού, απαγορεύοντας τους πιστούς να κηρύττουν ή να διδάσκουν στο όνομά Του—Πραξ 4:17-18, 5:40.
 3. Όταν οι απόστολοι διώκονταν, χαιρόντουσαν γιατί θεωρήθηκαν άξιοι να ατιμαστούν για χάρη του ονόματος του Ιησού—Πραξ 5:41, 15:26.
- H. Ο Κύριος Ιησούς επαίνεσε τους νικητές στη Φιλαδέλφεια γιατί δεν αρνήθηκαν το όνομά Του—Απ 3:8:
 1. Η ανακτημένη εκκλησία έχει εγκαταλείψει όλα τα άλλα ονόματα εκτός από αυτό του Κυρίου Ιησού Χριστού, καθώς ανήκει ολοκληρωτικά στον Κύριο.
 2. Το να ονομαστεί η εκκλησία με οποιοδήποτε άλλο όνομα, εκτός από του Κυρίου, αποτελεί πνευματική πορνεία. Η εκκλησία, όντας η αγνή παρθένα που αρραβωνιάζεται με τον Χριστό (Β΄ Κορ 11:2), δεν πρέπει να έχει κανένα άλλο όνομα εκτός από του Νυμφίου της.

II. «Προσέξτε, η παρθένος θα συλλάβει, και θα γεννήσει έναν γιο, και θα αποκαλέσουν το όνομά του Εμμανουήλ», που σημαίνει: ο Θεός είναι μαζί μας—Μτ 1:23:

- A. Ιησούς ήταν το όνομα του Βασιλιά Σωτήρα που δόθηκε από τον Θεό, ενώ Εμμανουήλ ήταν το όνομα του Βασιλιά Σωτήρα που δόθηκε από τον Άνθρωπο—Μτ 1:23.
- B. Το κατά Ματθαίον είναι ένα ευαγγέλιο για τον Εμμανουήλ—τον Θεό που ενσαρκώθηκε για να είναι μαζί μας—Μτ 1:21-23.
- Γ. Ο Εμμανουήλ τα περιλαμβάνει όλα—Φιλ 1:19:
 1. Είναι πρώτα ο Σωτήρας μας (Λκ 2:11), έπειτα ο Λυτρωτής μας (Ιω 1:29, Ρωμ 3:24), μετά ο Ζωοποιός (Α΄ Κορ 15:45β) και, εν τέλει, το ενοικούν Πνεύμα που τα περιλαμβάνει όλα (Ιω 14:16-20, Ρωμ 8:9-11).
 2. Στην πραγματικότητα, το περιεχόμενο ολόκληρης της Καινής Διαθήκης είναι ο Εμμανουήλ (Μτ 1:23, 18:20, 28:20, Απ 21:3). Όλοι οι πιστοί εν Χριστώ, ως μέλη του σώματος του Χριστού, αποτελούν μέρος αυτού του μέγα Εμμανουήλ, του συλλογικού Χριστού (Α΄ Κορ 12:12, Κολ 3:10-11).
- Δ. Ο πρακτικός Εμμανουήλ είναι το Πνεύμα της αλήθειας, που είναι η παρουσία του ολοκληρωμένου Τριαδικού Θεού μέσα στο πνεύμα μας. Η παρουσία Του είναι πάντοτε μαζί μας στο πνεύμα μας, όχι μόνο μέρα με τη μέρα, αλλά και κάθε στιγμή—Ιω 1:14, 14:16-20, Α΄ Κορ 15:45β, Β΄ Τιμ 4:22:
 1. Είναι μαζί μας στις συναθροίσεις—Μτ 18:20.
 2. Είναι μαζί μας όλες τις ημέρες—Μτ 28:20.
 3. Είναι μαζί μας μέσα στο πνεύμα μας—Β΄ Τιμ. 4:22:
 - α. Σήμερα το πνεύμα μας είναι η γη του Εμμανουήλ—Ησ 8:7-8.
 - β. Επειδή ο Θεός είναι μαζί μας, ο εχθρός δεν μπορεί ποτέ να καταλάβει τη γη του Εμμανουήλ—Ησ 8:10, βλ. Α΄ Ιω 5:4, Ιω 3:6.
 4. Μπορούμε να απολαμβάνουμε την παρουσία του Τριαδικού Θεού όταν συναθροίζομαστε για τη διδασκαλία του αγίου Λόγου Του—Μτ 18:20, 28:20, Ψλ 119:30, Πραξ 6:4.

5. Απολαμβάνουμε χάρη και ειρήνη μέσω του Πνεύματος, που είναι η παρουσία του Τριαδικού Θεού—Γαλ 6:18, Πραξ 9:31.
 6. Η οδηγία και η μαρτυρία του Πνεύματος είναι η παρουσία Του—Ρωμ 8:14, 16.
 7. Απολαμβάνουμε την παροχή του Τριαδικού Θεού μέσω της παρουσίας Του ως το Πνεύμα—Β΄ Κορ 13:13.
- Ε. Για να ζούμε με τον Χριστό ως Εμμανουήλ, χρειάζεται να είμαστε στη θεία παρουσία Του, η οποία είναι το ζωοποιό Πνεύμα ως η ολοκλήρωση του Τριαδικού Θεού—Γαλ 5:25:
1. Αν θέλουμε να ζούμε με τον Χριστό, εξακολουθούμε να ζούμε, αλλά όχι μόνοι μας. Ζούμε με τον Χριστό που ζει μέσα μας και μαζί μας ως Εμμανουήλ. Ο Τριαδικός Θεός δεν μπορεί να εκπληρώσει την πρόθεσή Του, κατά την οποία παρέχει τον Εαυτό Του μέσα στην ύπαρξή μας, αν βρίσκεται έξω από μας. Επομένως, πρέπει να είναι εντός μας—Γαλ 2:20.
 2. Ο Εμμανουήλ είναι η ζωή και το πρόσωπό μας, και εμείς είμαστε το όργανό Του, ζώντας μαζί Του σαν ένα πρόσωπο. Η νίκη μας εξαρτάται από τον Εμμανουήλ, που είναι η παρουσία του Ιησού.
 3. Εάν έχουμε την παρουσία του Κυρίου, θα έχουμε σοφία, διορατικότητα, ενόραση και εσωτερική γνώση για κάθε ζήτημα. Η παρουσία του Κυρίου είναι τα πάντα για μας—Β΄ Κορ 2:10, 4:6-7, Γαλ 5:25, Γεν 5:22-24, Εβρ 11:5-6.
- ΣΤ. Εάν θέλουμε να εισέλθουμε στον Χριστό που τα περιλαμβάνει όλα, να Τον κατέχουμε και να Τον απολαμβάνουμε ως την πραγματικότητα της καλής γης, πρέπει να το κάνουμε μέσω της παρουσίας του Κυρίου. Ο Κύριος υποσχέθηκε στον Μωσή: «Η παρουσία μου θα έρθει μαζί σου, και θα σου δώσω ανάπαυση» (Εξ 33:14). Η παρουσία του Θεού είναι η οδός Του, ο “χάρτης” που δείχνει στον λαό Του την οδό που πρέπει να ακολουθούν:
1. Προκειμένου να κερδίζουμε και να κατέχουμε πλήρως τον Χριστό ως τη γη που τα περιλαμβάνει όλα για την οικοδομή του Θεού, πρέπει να κρατούμε την αρχή, κατά την οποία η παρουσία του Θεού αποτελεί το κριτήριο για κάθε θέμα. Ό,τι κι αν κάνουμε, πρέπει να δίνουμε προσοχή στο αν έχουμε την παρουσία του Θεού ή όχι. Εάν έχουμε την παρουσία του Θεού, έχουμε τα πάντα. Εάν όμως χάσουμε την παρουσία Του, χάνουμε τα πάντα—Μτ 1:23, Β΄ Τιμ 4:22, Γαλ 6:18, Ψλ 27:4, 8, 51:11.
 2. Η παρουσία του Κυρίου, το χαμόγελο του Κυρίου, είναι η κυβερνώσα αρχή. Πρέπει να μάθουμε να φυλασσόμαστε, να κυβερνιόμαστε, να κατευθυνόμαστε και να οδηγούμαστε από την άμεση, προσωπική παρουσία του Κυρίου—Ψλ 27:8, 80:3, 7, 17-19.
 3. Όντας εκπρόσωπος της βασιλικής πλευράς της ώριμης ζωής, ο Ιωσήφ απολάμβανε την παρουσία του Κυρίου, μαζί με την εξουσία, την ευημερία και την ευλογία Αυτού—Γεν 39:2-5, 21, Πραξ 7:9.
 4. Ο Μωσής ήταν άνθρωπος που βρισκόταν πολύ κοντά στην καρδιά του Θεού και ήταν σύμφωνα με την καρδιά Του. Γι’ αυτό είχε πλήρως την παρουσία του Θεού—Εξ 33:11.
 5. Ο απόστολος Παύλος ήταν άνθρωπος που ζούσε και ενεργούσε στην παρουσία του Χριστού, σύμφωνα με την ένδειξη του προσώπου Του, όπως εκφράζεται από τα μάτια Του—Β΄ Κορ 2:10.
 6. «Στα νιάτα μου με δίδαξαν διάφορους τρόπους να υπερνικώ, να γίνομαι νικητής, άγιος και πνευματικός. Όμως, κανένας από αυτούς τους τρόπους δεν λειτούργησε... Τίποτα δεν λειτουργεί παρά μόνο η παρουσία του Κυρίου. Το να είναι μαζί μας σημαίνει τα πάντα»—Μελέτη του Ιησού του Ναυή, 2η έκδοση, σελίδα 50 (στα Αγγλικά).

Z. Ολόκληρη η Καινή Διαθήκη αποτελείται από τον Εμμανουήλ. Τώρα κι εμείς αποτελούμε μέρος αυτού του μέγα Εμμανουήλ, που θα ολοκληρωθεί στη Νέα Ιερουσαλήμ, στον νέο ουρανό και τη νέα γη για την αιωνιότητα. Η Καινή Διαθήκη αρχίζει με έναν Θεάνθρωπο, που είναι ο «Θεός μαζί μας», και τελειώνει με έναν μέγα Θεάνθρωπο, τη Νέα Ιερουσαλήμ, εκεί που είναι ο Γιαχβέ—Μτ 1:23, Β΄ Κορ 6:17, Πραξ 9:4, Α΄ Τιμ 3:15-16, Απ 21:3, 22, Ιεζ 48:35.

Ο Χριστός ως το Κέντρο του Επεξεργασμένου Τριαδικού Θεού

Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή: Μτ 28:19, Α΄ Κορ 15:45, Β΄ Κορ 3:17, 13:13

I. Η πιο καθαρή αποκάλυψη της Θείας Τριάδας βρίσκεται στο Ματθαίο 28:19: «Καθώς, λοιπόν, πορευτείτε, να κάνετε μαθητές όλα τα έθνη, βαπτίζοντάς τους στο όνομα του Πατέρα και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος»:

- A. Η φράση «εις το όνομα» [σύμφωνα με το πρωτότυπο κείμενο] δηλώνει το πρόσωπο:
1. Το να βαπτιστεί κανείς σημαίνει να βαπτιστεί στο όνομα, στο πρόσωπο, του Πατέρα, του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, σε μια οργανική ένωση με τον επεξεργασμένο Τριαδικό Θεό.
 2. Η λέξη «εις» στο 28:19 δηλώνει ένωση, όπως στην προς Ρωμαίους 6:3, στην προς Γαλάτας 3:27 και στην Α΄ προς Κορινθίους 12:13.
 3. Το να βαπτίζουμε ανθρώπους στο όνομα του Τριαδικού Θεού σημαίνει να τους βαπτίζουμε στη πνευματική και μυστική ένωση με Αυτόν.
 4. Στο Ματθαίο 28:19 υπάρχει ένα όνομα για τη Θεία Τριάδα:
 - α. Το όνομα είναι το σύνολο της Θείας Ύπαρξης, ισοδύναμο με το πρόσωπό Του.
 - β. Το να βαπτίζονται οι πιστοί στο όνομα του Τριαδικού Θεού σημαίνει να εμβαπτίζονται σε όλα όσα είναι ο Τριαδικός Θεός.
- B. Ο Θεός είναι τρεις σε ένα—Β΄ Κορ 13:13:
1. Στο Ματθαίο 28:19 ο Κύριος μίλησε για τρία πρόσωπα—τον Πατέρα, τον Υιό και το Άγιο Πνεύμα.
 2. Όταν μίλησε σε αυτό το εδάφιο για το όνομα του Πατέρα, του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, η λέξη «όνομα» είναι στον ενικό στο πρωτότυπο κείμενο.
 3. Αυτό σημαίνει ότι ο Πατέρας, ο Υιός και το Πνεύμα είναι τρεις, αλλά το όνομα είναι ένα.
 4. Το ότι υπάρχει ένα όνομα για τρία πρόσωπα είναι πραγματικά μυστήριο και αποκαλύπτει ότι ο Θεός είναι τρεις σε ένα.
 5. Αυτό το όνομα περιλαμβάνει και τους τρεις—τον Πατέρα, τον Υιό και το Άγιο Πνεύμα.
 6. Παρόλο που ο Θεός είναι μόνο ένας, υπάρχουν τρία πρόσωπα—ο Πατέρας, ο Υιός και το Πνεύμα.

II. Ως πιστοί στον Χριστό, έχουμε βαπτιστεί στον επεξεργασμένο Τριαδικό Θεό:

- A. Η εντολή στο Ματθαίο 28:19 δόθηκε από τον Κύριο Ιησού αφού είχε εισέλθει στην ανάσταση, η οποία ήταν η ολοκλήρωση της διαδικασίας του Τριαδικού Θεού.
- B. Ο Τριαδικός Θεός πέρασε από μια διαδικασία που άρχισε με την ενσάρκωση, περιέλαβε την ανθρώπινη ζωή και τη σταύρωση, και ολοκληρώθηκε με την ανάσταση.
- Γ. Στην ανάσταση ο Χριστός, η ενσωμάτωση του Τριαδικού Θεού, έγινε το ζωοποιό Πνεύμα—Α΄ Κορ 15:45, Β΄ Κορ 3:17.
- Δ. Αυτό το Πνεύμα είναι η ολοκλήρωση του Τριαδικού Θεού, ώστε οι πιστοί να βαπτιστούν στην Θεία Τριάδα.
- E. Το να βαπτιζόμαστε στο πρόσωπο του Τριαδικού Θεού σημαίνει να βαπτιζόμαστε στο ολοκληρωμένο Πνεύμα που τα περιλαμβάνει όλα, που είναι η τελική ολοκλήρωση του επεξεργασμένου Τριαδικού Θεού:
1. Αυτό σημαίνει να βαπτιζόμαστε στα πλούτη του Πατέρα, στα πλούτη του Υιού και στα πλούτη του Πνεύματος.
 2. Ως βαπτισμένοι, τώρα βρισκόμαστε σε οργανική ένωση με τον Τριαδικό Θεό. Επομένως, ό,τι έχει ο Πατέρας, ό,τι έχει ο Υιός και ό,τι έχει το Πνεύμα έχει γίνει δικό μας.

ΣΤ. Το να βαπτίζομαστε στο όνομα του Τριαδικού Θεού σημαίνει να εισαγόμαστε σε μια μυστική ένωση με Αυτόν και να εντάσσουμε ό,τι είναι ο Θεός μέσα στο είναι μας.

III. Ο Χριστός είναι το κέντρο του επεξεργασμένου Τριαδικού Θεού—Β' Κορ 13:13:

- A. Η λέξη «επεξεργασμένο» αναφέρεται στα κρίσιμα στάδια από τα οποία έχει περάσει ο Τριαδικός Θεός:
1. Πριν από την ενσάρκωσή Του ο Θεός ήταν μη επεξεργασμένος, έχοντας τη θεία φύση αλλά όχι την ανθρώπινη. Όμως μέσω της ενσάρκωσης, της ανθρώπινης ζωής, της σταύρωσης, της ανάστασης και της ανάληψης, ο Τριαδικός Θεός επεξεργάστηκε και ολοκληρώθηκε.
 2. Στην Αποκάλυψη ο Τριαδικός Θεός είναι επεξεργασμένος και ολοκληρωμένος με τη θεϊότητα, την ανθρώπινη φύση, την ανθρώπινη ζωή, τον θάνατο που τα περιλαμβάνει όλα, τη δυναμική ανάσταση και την υπερβαίνουσα ανάληψη—Απ 1:4-5.
- B. Ο επεξεργασμένος και ολοκληρωμένος Τριαδικός Θεός είναι το Πνεύμα—Απ 22:17α, Ιω 7:39:
1. Το Πνεύμα είναι το σύνολο, η συγκέντρωση όλων των στοιχείων από τα ονόματα του Πνεύματος του Θεού—Μτ 3:16, 10:20, Λκ 1:35, 4:18, Ρωμ 8:9, Γαλ 4:6.
 2. Ως η ολοκλήρωση του επεξεργασμένου και ολοκληρωμένου Τριαδικού Θεού, το Πνεύμα είναι η ευλογία της οικονομίας στην Καινή Διαθήκη του Θεού—Γαλ 3:14.
- Γ. Ο Τριαδικός Θεός στην Αποκάλυψη οικοδομεί και οικοδομείται—Απ 21:18-19α, 21:
1. Η Αγία Γραφή ολοκληρώνεται με τη Νέα Ιερουσαλήμ που αποτελείται από τον ίδιο τον Θεό, ο οποίος είναι στην αρχή—Γεν 1:1, Απ 21:10:
 - α. Ο μοναδικός Θεός στο τέλος μεγεθύνεται και επεκτείνεται σε μια πόλη για την αιώνια έκφρασή Του.
 - β. Κατά την οικονομία Του, ο Θεός έγινε η Νέα Ιερουσαλήμ—Απ 21:10.
 - γ. Στη Νέα Ιερουσαλήμ ο Τριαδικός Θεός σφυρηλατείται στον εκλεκτό και λυτρωμένο λαό Του—Απ 21:18-19α, 21α.
 2. Ο Θεός, που έγινε η Νέα Ιερουσαλήμ, οικοδομεί και οικοδομείται—Β' Σαμ 7:12, 14α, Μτ 16:18, Εφ 3:17:
 - α. Ο επεξεργασμένος και ολοκληρωμένος Τριαδικός Θεός, όντας η πηγή, το στοιχείο και η ουσία, οικοδομεί την εκκλησία καθώς οικοδομείται μέσα στο είναι μας—Εφ 3:17.
 - β. Ο Θεός εκπληρώνει την επιθυμία Του να οικοδομείται μέσα στο είναι μας εν Χριστώ και να μας οικοδομεί μέσα στο είναι Του. Τελικά, το αποτέλεσμα αυτής της οικοδομής θα είναι η Νέα Ιερουσαλήμ—Απ 21:2, 10.
- Δ. Στην Αποκάλυψη έχουμε την τελική αποκάλυψη της Θείας Τριάδας για τη θεία παροχή—Απ 22:1-2, 7:17α, 21:6β, Ιω 4:14β:
1. Κατά τη θεία παροχή ο Θεός μεταδίδει τον εαυτό Του στους εκλεκτούς και λυτρωμένους Του, για να είναι η ζωή τους, η προμήθεια ζωής και τα πάντα γι' αυτούς—Β' Κορ 13:13.
 2. Στη θεία παροχή, ο Πατέρας είναι η κρήνη, ο Υιός είναι η πηγή, και το Πνεύμα είναι η ροή.

Ο Χριστός ως Αυτός που μας Δίνει Ανάπαυση

Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή: Γεν 1:26, 31—2:2, Μτ 11:28-30, Εξ 31:12-17

- I. «Ελάτε σε μένα όλοι όσοι κοπιάζετε και είστε φορτωμένοι, και εγώ θα σας αναπαύσω. Σηκώστε επάνω σας τον ζυγό μου, και μάθετε από μένα· επειδή, είμαι πρᾶος και ταπεινός στην καρδιά· και θα βρείτε ανάπαυση μέσα στις ψυχές σας. Επειδή, ο ζυγός μου είναι καλός, και το φορτίό μου ελαφρύ»—Μτ 11:28-30:**
- A. Ο κόπος εδώ αναφέρεται όχι μόνο στον κόπο της προσπάθειας να τηρηθούν οι εντολές του νόμου και οι θρησκευτικοί κανονισμοί, αλλά και στον κόπο του αγώνα να είναι κανείς επιτυχής σε οποιοδήποτε έργο. Όποιος κοπιάζει έτσι είναι πάντοτε βαριά φορτωμένος.
- B. Αφού ο Κύριος δόξασε τον Πατέρα, αναγνωρίζοντας τον τρόπο του Πατέρα και δηλώνοντας τη θεία οικονομία (Μτ 11:25-27), κάλεσε αυτό το είδος ανθρώπων να έρθουν σε Αυτόν για ανάπαυση.
- Γ. Η ανάπαυση δεν αναφέρεται μόνο στην απελευθέρωση από τον κόπο και το βάρος κάτω από τον νόμο ή τη θρησκεία ή οποιαδήποτε εργασία ή ευθύνη, αλλά και στην τέλεια ειρήνη και πλήρη ικανοποίηση.
- Δ. Το να σηκώνουμε τον ζυγό του Κυρίου σημαίνει να σηκώνουμε το θέλημα του Πατέρα. Δεν είναι να ρυθμιζόμαστε ή να ελεγχόμαστε από οποιαδήποτε υποχρέωση του νόμου ή της θρησκείας ούτε να υποδουλωνόμαστε από οποιαδήποτε εργασία, αλλά να περιοριζόμαστε από το θέλημα του Πατέρα.
- E. Ο Κύριος έζησε μια τέτοια ζωή, μη φροντίζοντας για τίποτα άλλο παρά για το θέλημα του Πατέρα Του (Ιω 4:34, 5:30, 6:38). Υποτάχτηκε πλήρως στο θέλημα του Πατέρα (Μτ 26:39, 42). Γι' αυτό μας ζητά να μάθουμε από Αυτόν:
1. Οι πιστοί αντιγράφουν τον Κύριο στο πνεύμα τους σηκώνοντας τον ζυγό Του—το θέλημα του Θεού —και κοπιάζοντας για τη θεία οικονομία σύμφωνα με το πρότυπό Του—Μτ 11:29α, Α΄ Πε 2:21.
 2. Ο Κύριος, που ήταν υποτακτικός και υπάκουος στον Πατέρα σε όλη τη ζωή Του, μας έχει δώσει τη ζωή Του, αυτή της υποταγής και της υπακοής—Φιλ 2:5-11, Εβρ 5:7-9.
 3. Ο Χριστός ήταν ο πρώτος Θεάνθρωπος, και εμείς είμαστε οι πολλοί θεάνθρωποι. Πρέπει να μάθουμε από Αυτόν, στην απόλυτη υποταγή Του στον Θεό και στη μέγιστη ικανοποίησή Του με τον Θεό.
 4. Ο Θεός εργάζεται μέσα μας αυτό που είναι ευάρεστο στα μάτια Του μέσω του Ιησού Χριστού ώστε να μπορούμε να κάνουμε το θέλημά Του (Εβρ 13:20-21). Ο Θεός ενεργεί μέσα μας και το θέλει και το ενεργεί για την ευδοκία Του (Φιλ 2:13).
- ΣΤ. Το να είναι κανείς πρᾶος ή ήπιος σημαίνει να μην αντιστέκεται στην αντίθεση, και το να είναι ταπεινός σημαίνει να μην έχει αυτοεκτίμηση. Σε όλη την αντίθεση ο Κύριος ήταν πρᾶος, και σε όλη την απόρριψη ήταν ταπεινός στην καρδιά.
- Z. Υποτάχτηκε πλήρως στο θέλημα του Πατέρα Του, μη θέλοντας να κάνει τίποτα για τον εαυτό Του ούτε να προσδοκά να κερδίσει κάτι για τον εαυτό Του. Έτσι, ανεξάρτητα από την κατάσταση, είχε ανάπαυση στην καρδιά Του. Ήταν πλήρως ικανοποιημένος με το θέλημα του Πατέρα.
- H. Η ανάπαυση που βρίσκουμε σηκώνοντας τον ζυγό του Κυρίου και μαθαίνοντας από Αυτόν είναι για τις ψυχές μας. Είναι εσωτερική ανάπαυση. Δεν είναι κάτι απλώς εξωτερικής φύσεως.
- Θ. Μαθαίνουμε από τον Κύριο σύμφωνα με το παράδειγμά Του, όχι με τη φυσική μας ζωή, αλλά με Αυτόν ως τη ζωή μας στην ανάσταση—Εφ 4:20-21, Α΄ Πε 2:21.

- I. Ο ζυγός του Κυρίου είναι το θέλημα του Πατέρα, και το φορτίο Του είναι το έργο της εκτέλεσης του θελήματος του Πατέρα. Ένας τέτοιος ζυγός είναι καλός, όχι πικρός, και ένα τέτοιο φορτίο είναι ελαφρύ, όχι βαρύ.
 - ΙΑ. Η αρχαία λέξη «χρηστός» που αποδίδεται «καλός» σημαίνει «κατάλληλος για χρήση». Επομένως, καλός, ευγενής, ήπιος, πράος, εύκολος, ευχάριστος—σε αντίθεση με το σκληρός, τραχύς, αιχμηρός, πικρός.
 - ΙΒ. Αν σηκώνουμε τον ζυγό του Κυρίου (το θέλημα του Πατέρα) πάνω μας και μάθουμε από Αυτόν, θα βρούμε ανάπαυση για τις ψυχές μας. Ο ζυγός της θείας οικονομίας είναι έτσι. Όλα στη θεία οικονομία δεν είναι βαρύ φορτίο αλλά απόλαυση.
- II. Στην Έξοδο 31:12-17, μετά από μια μακρά καταγραφή σχετικά με την οικοδόμηση της κατοικίας του Θεού, υπάρχει επανάληψη της εντολής για την τήρηση του Σαββάτου. Σύμφωνα με την Κολοσσαείς 2:16-17, ο Χριστός είναι η πραγματικότητα της Σαββατιαίας ανάπαυσης. Αυτός είναι η ολοκλήρωσή μας, η ανάπαυσή μας, η ησυχία μας και η πλήρης ικανοποίησή μας—Εβρ 4:7-9, Ησ 30:15α:**
- A. Το γεγονός ότι η αναφορά στο Σάββατο ακολουθεί την εντολή για το έργο της οικοδομής της σκηνής δείχνει ότι ο Κύριος έλεγε στους οικοδόμους, στους εργάτες, να μάθουν πώς να αναπαύονται με Αυτόν καθώς εργάζονται για Αυτόν.
 - B. Εάν ξέρουμε μόνο πώς να εργαζόμαστε για τον Κύριο αλλά δεν ξέρουμε πώς να αναπαυόμαστε με Αυτόν, ενεργούμε αντίθετα προς τη θεία αρχή:
 1. Ο Θεός αναπαύθηκε την έβδομη ημέρα επειδή είχε τελειώσει το έργο Του και ήταν ικανοποιημένος. Η δόξα του Θεού είχε εκδηλωθεί επειδή ο άνθρωπος είχε την εικόνα Του, και η εξουσία Του επρόκειτο να ασκηθεί για την υποταγή του εχθρού Του, του Σατανά. Όσο ο άνθρωπος εκφράζει τον Θεό και αντιμετωπίζει τον εχθρό του Θεού, ο Θεός είναι ικανοποιημένος και μπορεί να αναπαύεται—Γεν 1:26, 31—2:2.
 2. Αργότερα, η έβδομη ημέρα καθιερώθηκε ως Σάββατο (Εξ 20:8-11). Η έβδομη ημέρα του Θεού ήταν η πρώτη ημέρα του ανθρώπου.
 3. Ο Θεός είχε ετοιμάσει τα πάντα για την απόλαυση του ανθρώπου. Αφού ο άνθρωπος δημιουργήθηκε, δεν συμμετείχε στο έργο του Θεού. Εισήλθε στην ανάπαυση του Θεού.
 4. Ο άνθρωπος δημιουργήθηκε όχι για να εργαστεί πρώτα, αλλά για να ικανοποιηθεί με τον Θεό και να αναπαυθεί με τον Θεό (βλ. Μτ 11:28-30). Το Σάββατο έγινε για τον άνθρωπο, όχι ο άνθρωπος για το Σάββατο (Μκ 2:27).
 - Γ. Η Έξοδος 31:17 λέει: «Σε έξι ημέρες δημιούργησε ο Κύριος τον ουρανό και τη γη, στην έβδομη ημέρα, όμως, σταμάτησε και αναπαύθηκε»:
 1. Το Σάββατο δεν ήταν μόνο ανάπαυση για τον Θεό αλλά και αναψυχή για Αυτόν.
 2. Ο Θεός αναπαύθηκε αφού ολοκληρώθηκε το έργο της δημιουργίας Του. Κοίταξε τα έργα των χεριών Του, τους ουρανούς, τη γη και όλα τα ζωντανά πλάσματα, ιδιαίτερα τον άνθρωπο, και είπε: «Πολύ καλό!»—Γεν 1:31.
 3. Ο Θεός αναψύχθηκε με τον άνθρωπο. Ο Θεός δημιούργησε τον άνθρωπο κατ' εικόνα Του με πνεύμα, ώστε ο άνθρωπος να μπορεί να έχει κοινωνία με Αυτόν. Ο άνθρωπος, λοιπόν, ήταν η αναψυχή του Θεού—Γεν 1:26, 2:7, βλ. Ιω 4:31-34.
 4. Ο Θεός ήταν «άγαμος» πριν δημιουργήσει το ανθρώπινο γένος (βλ. Γεν 2:18, 22). Ήθελε ο άνθρωπος να Τον λάβει, να Τον αγαπήσει, να γεμίσει με Αυτόν και να Τον εκφράσει ώστε να γίνει η σύζυγός Του (Β' Κορ 11:2, Εφ 5:25). Στην αιωνιότητα ο Θεός θα έχει σύζυγο, τη Νέα Ιερουσαλήμ, που ονομάζεται η νύφη του Αρνίου (Απ 21:9-10).
 5. Ο άνθρωπος ήταν σαν ένα δροσιστικό ποτό που ξεδιψά τον Θεό και Τον ικανοποιεί. Όταν ο Θεός τελείωσε το έργο Του και άρχισε να αναπαύεται, είχε τον άνθρωπο ως σύντροφό Του.

6. Για τον Θεό η έβδομη ημέρα ήταν ημέρα ανάπαυσης και αναψυχής. Όμως για τον άνθρωπο, τον σύντροφο του Θεού, η ημέρα της ανάπαυσης και αναψυχής ήταν η πρώτη ημέρα. Η πρώτη ημέρα του ανθρώπου ήταν ημέρα απόλαυσης.
- Δ. Είναι θεία αρχή ότι ο Θεός δεν μας ζητά να εργαστούμε πριν να έχουμε απόλαυση. Μετά από πλήρη απόλαυση με Αυτόν και από Αυτόν, μπορούμε να εργαστούμε μαζί με Αυτόν:
1. Αν δεν ξέρουμε πώς να έχουμε απόλαυση με τον Θεό, πώς να απολαμβάνουμε τον ίδιο τον Θεό και πώς να γεμίζουμε με τον Θεό, δεν θα ξέρουμε πώς να εργαζόμαστε με Αυτόν και να είμαστε ένα με Αυτόν στο θεϊκό Του έργο. Ο άνθρωπος απολαμβάνει αυτό που ο Θεός έχει επιτελέσει στο έργο Του.
 2. Την ημέρα της Πεντηκοστής οι μαθητές ήταν γεμάτοι με το Πνεύμα, δηλαδή γεμάτοι με την απόλαυση του Κυρίου. Επειδή ήταν γεμάτοι με το Πνεύμα, οι άλλοι νόμιζαν ότι ήταν μεθυσμένοι από κρασί—Πραξ 2:4α, 12-13.
 3. Στην πραγματικότητα, ήταν γεμάτοι με την απόλαυση του ουράνιου οίνου. Μόνο αφού γέμισαν με αυτή την απόλαυση άρχισαν να εργάζονται με τον Θεό σε ενότητα με Αυτόν. Η Πεντηκοστή ήταν η πρώτη ημέρα της όγδοης εβδομάδας. Επομένως, σχετικά με την Πεντηκοστή, βλέπουμε την αρχή της πρώτης ημέρας.
 4. Με τον Θεό είναι ζήτημα εργασίας και ανάπαυσης. Με τον άνθρωπο είναι ζήτημα ανάπαυσης και εργασίας.
- Ε. Καθώς εκτελούμε το θεϊκό έργο του Θεού για την οικοδόμηση της εκκλησίας, που προεικονίζεται από το έργο της οικοδόμησης της σκηνής, πρέπει να φέρουμε ένα σημείο που να δείχνει ότι είμαστε ο λαός του Θεού και ότι Τον χρειαζόμαστε. Τότε θα μπορούμε να εργαζόμαστε όχι μόνο για τον Θεό αλλά και με τον Θεό, όντες ένα με τον Θεό. Αυτός θα είναι η δύναμή μας για εργασία και η ενέργειά μας για κόπο:
1. Είμαστε ο λαός του Θεού, και πρέπει να φερόμαστε σε ένα σημείο όπου Τον χρειαζόμαστε να είναι η απόλαυσή μας, η δύναμή μας, η ενέργειά μας και το παν μας, ώστε να μπορούμε να εργαζόμαστε για Αυτόν προς τιμήν και δόξα Του.
 2. Το Σάββατο σημαίνει ότι πριν εργαστούμε για τον Θεό, πρέπει να απολαμβάνουμε τον Θεό και να γεμίζουμε με Αυτόν. Ο Πέτρος κήρυξε το ευαγγέλιο με τον Θεό που τον γέμιζε, με το Πνεύμα που τον γέμιζε. Γι' αυτό ο Πέτρος είχε ένα σημείο ότι ήταν συνεργάτης του Θεού, και το κήρυγμά του ήταν τιμή και δόξα στον Θεό—Πραξ 2:14.
 3. Ως λαός του Θεού, πρέπει να φερόμαστε σε ένα σημείο όπου αναπαυόμαστε με τον Θεό, απολαμβάνουμε τον Θεό και γεμίζουμε με τον Θεό πρώτα, και έπειτα εργαζόμαστε με Αυτόν τον ίδιο που μας γεμίζει. Επιπλέον, όχι μόνο εργαζόμαστε με τον Θεό αλλά και εργαζόμαστε ως αυτοί που είναι ένα με τον Θεό.
 4. Όταν μιλάμε στον λαό του Θεού, πρέπει πάντοτε να επιδιώκουμε να φερόμαστε σε ένα σημείο όπου ο Κύριός μας είναι η δύναμή μας, η ενέργειά μας και το παν μας για τη διακονία του λόγου—Β' Κορ 13:3, Πραξ 6:4.
- ΣΤ. Η τήρηση του Σαββάτου είναι επίσης μια αιώνια συμφωνία ή διαθήκη που διαβεβαιώνει τον Θεό ότι θα είμαστε ένα με Αυτόν πρώτα απολαμβάνοντάς Τον και γεμίζοντας με Αυτόν και έπειτα εργαζόμενοι γι' Αυτόν, με Αυτόν και σε ενότητα με Αυτόν—Εξ 31:16:
1. Είναι σοβαρό ζήτημα να εργαζόμαστε για τον Κύριο από μόνοι μας χωρίς να Τον λαμβάνουμε μέσα μας και να Τον απολαμβάνουμε τρώγοντας και πίνοντας Αυτόν—βλ. Α' Κορ 12:13, Ιω 6:57.
 2. Καθώς ο Πέτρος μιλούσε την ημέρα της Πεντηκοστής, ενδόμυχα μετείχε στον Ιησού, πίνοντας και τρώγοντας Αυτόν.

- Z. Το Σάββατο είναι επίσης θέμα αγιασμού (Εξ 31:13). Όταν απολαμβάνουμε τον Κύριο και έπειτα εργαζόμαστε με Αυτόν, για Αυτόν και όντες ένα με Αυτόν, αυθόρμητα αγιαζόμαστε, ξεχωρίζουμε για τον Θεό από οτιδήποτε είναι κοινό και εμποτιζόμαστε με τον Θεό ώστε να αντικατασταθεί οτιδήποτε είναι σαρκικό και φυσικό.
- H. Στην εκκλησιαστική ζωή μπορεί να κάνουμε πολλά χωρίς πρώτα να απολαμβάνουμε τον Κύριο και χωρίς να υπηρετούμε τον Κύριο όντες ένα με τον Κύριο. Αυτό το είδος υπηρεσίας καταλήγει σε πνευματικό θάνατο και στην απώλεια της κοινωνίας στο Σώμα (Εξ 31:14-15).
- Θ. Όλα όσα σχετίζονται με την κατοίκηση του Θεού οδηγούν σε ένα θέμα—στο Σάββατο με την ανάπαυση και την αναψυχή του Κυρίου. Στην εκκλησιαστική ζωή βρισκόμαστε στη σκηνή, και η σκηνή μας οδηγεί στην ανάπαυση, στην απόλαυση του σκοπού του Θεού και όσων Αυτός έχει κάνει!
- I. Το έργο οικοδόμησης της σκηνής και όλης της επίπλωσής της (που προεικονίζει το έργο του Κυρίου για την οικοδόμηση της εκκλησίας) πρέπει να αρχίζει με την απόλαυση του Θεού και να συνεχίζεται κατά διαστήματα με την αναψυχή διά της απόλαυσης του Θεού. Αυτό δείχνει ότι δεν εργαζόμαστε για τον Θεό με τη δική μας δύναμη αλλά με την απόλαυσή Του και με το να είμαστε ένα με Αυτόν. Αυτό σημαίνει να τηρούμε την αρχή του Σαββάτου με τον Χριστό ως την εσωτερική ανάπαυση στο πνεύμα μας.

**Ο Χριστός ως Εκείνος που Κατέχει Όλη την Εξουσία
στον Ουρανό και πάνω στη Γη**

Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή: Μτ 7:29, 21:24, Λκ 5:24, Ρωμ 9:21-22, Εβρ 13:17

I. Πρέπει να έχουμε τον ορισμό της λέξης «εξουσία»—Μτ 7:29:

- A. Ο καλύτερος ορισμός της λέξης «εξουσία» είναι «η δύναμη ή το δικαίωμα να δίνεις εντολές, να αποφασίζεις, και να επιβάλλεις υπακοή, συχνά προερχόμενη από θέση δύναμης ή γνώσης».
- B. Στην Αγία Γραφή, «εξουσία» είναι «το ηθικό δικαίωμα να ασκείς δύναμη, το οποίο τελικά προέρχεται από τον Θεό».

II. Ο Θεός είναι η ανώτατη εξουσία. Κατέχει όλη την εξουσία—Ρωμ 9:21-22:

- A. Η εξουσία του Θεού αντιπροσωπεύει τον ίδιο τον Θεό. Η δύναμη του Θεού αντιπροσωπεύει μόνο τα έργα του Θεού—Μτ 21:24, Λκ 5:24.
- B. Η εξουσία του Θεού είναι ο ίδιος ο Θεός στην πραγματικότητα. Η εξουσία πηγάζει από την ίδια την ύπαρξη του Θεού—Απ 22:1.
- Γ. Όλη η εξουσία—πνευματική, κατά θέση, και κυβερνητική—προέρχεται από τον Θεό—Β' Κορ 10:8, 13:10, Ιω 19:10-11, Γεν 9:6.
- Δ. Όταν αγγίζουμε την εξουσία του Θεού, αγγίζουμε τον ίδιο τον Θεό—Ησ 6:1-5:
 - 1. Το να συναντάει κανείς την εξουσία του Θεού ισούται με το να συναντάει τον Θεό—Αμ 4:12.
 - 2. Το να προσβάλλει κανείς την εξουσία του Θεού ισούται με το να προσβάλλει τον ίδιο τον Θεό.
- E. Στη σχέση μας με τον Θεό, τίποτε δεν είναι πιο σημαντικό από το να αγγίζουμε την εξουσία—Πραξ 9:5, Μτ 11:25.
- ΣΤ. Το να γνωρίζουμε την εξουσία είναι εσωτερική αποκάλυψη, και όχι εξωτερική διδασκαλία—Πραξ 22:6-16.
- Z. Μόνο ο Θεός είναι η άμεση εξουσία στον άνθρωπο. Όλες οι άλλες εξουσίες είναι έμμεσες—εξουσιοδοτημένες εξουσίες, αντικαταστάτριες εξουσίες, διορισμένες από τον Θεό—Δν 4:32, 34-37:
 - 1. Μόνο όταν συναντάμε την εξουσία του Θεού μπορούμε να υποτασσόμαστε στις εξουσιοδοτημένες εξουσίες, τις οποίες ο Θεός διορίζει—Μτ 28:18, Εβρ 13:17, Α' Πε 5:5.
 - 2. Ο Θεός απαιτεί να υποτασσόμαστε όχι μόνο στον Ίδιο αλλά σε όλες τις εξουσιοδοτημένες εξουσίες—Ρωμ 13:1-7, Β' Κορ 10:8, 13:10, Εβρ 13:17.
 - 3. Εκείνοι που δεν υποτάσσονται στην έμμεση εξουσία του Θεού δεν μπορούν να υποτάσσονται στην άμεση εξουσία του Θεού.
 - 4. Ο Θεός θέλει να υποτασσόμαστε στην έμμεση εξουσία—τις εξουσιοδοτημένες εξουσίες—ώστε να μπορούμε να λαμβάνουμε πνευματική προμήθεια.
- H. Όλοι εμείς πρέπει να συναντήσουμε εξουσία, να περιορίζομαστε από τον Θεό, και να καθοδηγούμαστε από την εξουσιοδοτημένη εξουσία Του—Ησ 37:16, Φιλ 2:12, Εβρ 13:17.

III. Υπάρχουν δύο μεγάλες αρχές στο σύμπαν—η εξουσία του Θεού και η ανταρσία του Σατανά. Η μοναδική αντιπαράθεση μεταξύ του Θεού και του Σατανά αφορά την εξουσία—Πραξ 26:18, Κολ 1:13:

- A. Η ανταρσία είναι η άρνηση της εξουσίας του Θεού και η απόρριψη της διακυβέρνησης του Θεού:

1. Ο Σατανάς αρχικά ήταν ένας αρχάγγελος δημιουργημένος από τον Θεό, αλλά λόγω της περηφάνειάς του, εξύψωσε τον εαυτό του, παραβίασε την κυριαρχία του Θεού, επαναστάτησε ενάντια στον Θεό, έγινε ο αντίπαλος του Θεού, και ίδρυσε το δικό του βασίλειο—Ησ 14:12-14, Ιεζ 28:2-19, Μτ 12:26.
2. Όταν ο άνθρωπος αμάρτησε, επαναστάτησε ενάντια στον Θεό, αρνήθηκε την εξουσία του Θεού, και απέρριψε τη διακυβέρνηση του Θεού. Στην Βαβήλ οι άνθρωποι επαναστάτησαν συλλογικά ενάντια στον Θεό για να καταργήσουν την εξουσία του Θεού από τη γη—Γεν 3:1-6, 11:1-9.
- B. Παρόλο που ο Σατανάς επαναστάτησε ενάντια στην εξουσία του Θεού και παρόλο που ο άνθρωπος παραβιάζει την εξουσία Του, επαναστατώντας ενάντια σε Αυτόν, ο Θεός δεν θα επιτρέψει αυτήν την ανταρσία να συνεχίσει. Θα καθιερώσει τη βασιλεία του πάνω στη γη—Απ 11:15.
- Γ. Το επίκεντρο της διαμάχης στο σύμπαν σχετίζεται με το ποιος έχει την εξουσία—Απ 4:2-3:
 1. Πρέπει να αντιμετωπίζουμε τον Σατανά, διεκδικώντας την εξουσία που είναι με τον Θεό—Πραξ 17:24, 30.
 2. Χρειάζεται να αποφασίζουμε να υποτασσόμαστε στην εξουσία του Θεού και να διατηρούμε την εξουσία του Θεού—Μτ 11:25.
- Δ. Η αμαρτία της ανταρσίας είναι πιο σοβαρή από κάθε άλλο είδος αμαρτίας—Α΄ Σαμ 15:23.

IV. Ένα πρόσωπο που εκπροσωπεί τον Θεό με εξουσία (αντικαταστάτρια εξουσία) πρέπει να έχει τα ακόλουθα προσόντα:

- A. Πρέπει να υποτάσσεται στην εξουσία—Μτ 8:8-9.
- B. Πρέπει να συνειδητοποιεί ότι από μόνος του δεν έχει καμία εξουσία—Μτ 28:18, Β΄ Κορ 10:8, 13:10.
- Γ. Πρέπει να γνωρίζει το θέλημα του Θεού—Εφ 1:9, 5:17.
- Δ. Πρέπει να αρνείται τον εαυτό—Μτ 16:24.
- E. Πρέπει να είναι ένα με τον Κύριο και να ζει σε συνεχή και στενή κοινωνία με τον Κύριο—Α΄ Κορ 6:17, 1:9, Α΄ Ιω 1:3.
- ΣΤ. Πρέπει να μην είναι υποκειμενικός και να μην ενεργεί σύμφωνα με τα δικά του αισθήματα—Β΄ Κορ 3:5.
- Z. Πρέπει να είναι ευγενικός και γεμάτος χάρη όταν συναναστρέφεται με άλλους—Λκ 6:35, βλ. Ρωμ 5:15-16, Α΄ Κορ 2:12.
- H. Πρέπει να είναι ένα πρόσωπο μέσα στην ανάσταση, ζώντας στην αναστάσιμη ζωή του Χριστού—Β΄ Κορ 1:9, 4:14.
- Θ. Πρέπει να παίρνει μια ταπεινή θέση ενώπιον του Θεού—Αρ 14:5, 16:3-4, 22, 45, Μτ 11:29, Ρωμ 12:16, Λκ 14:7-11, Α΄ Πε 5:5-6.
- I. Πρέπει να είναι ικανός να υπομένει προσβολές—Εξ 16:7, Αρ 14:2, 5, 9, 27, Μτ 6:14-15, Α΄ Κορ 4:6-13.
- ΙΑ. Πρέπει να έχει επίγνωση της ανικανότητάς του και της ακαταλληλότητάς του—Εξ 3:11, 4:6-7, 10, Β΄ Κορ 3:5, Α΄ Κορ 15:10.
- ΙΒ. Πρέπει να εκπροσωπεί τον Θεό σωστά—Αρ 20:2-13, Β΄ Κορ 5:18, 20, Εφ 6:20.

V. Η πιο σημαντική και πιο πνευματική προσευχή είναι η προσευχή της εξουσίας—Μτ 18:18, Μκ 11:20-24:

- A. Η προσευχή της εξουσίας είναι μια εντολή βασισμένη στην εξουσία—Ησ 45:11, Μκ 11:20-24:
 1. Η προσευχή της εξουσίας είναι μια προσευχή που διατάζει—Ησ 45:11.
 2. Αν θέλουμε οι προσευχές μας να έχουν βάρος και αξία ενώπιον του Θεού, χρειάζεται να μπορούμε να εκφέρουμε ορισμένες εξουσιαστικές εντολές ενώπιον του Θεού—Μκ 11:23.

- B. Η προσευχή της εξουσίας έχει δύο όψεις—δέσιμο και λύσιμο—Μτ 18:18:
1. Οι συνηθισμένες προσευχές είναι προσευχές που ζητούν από τον Θεό να δέσει και να λύσει.
 2. Οι προσευχές με εξουσία είναι εκείνες στις οποίες εμείς δένουμε και λύνουμε ασκώντας εξουσία.
- Γ. Η προσευχή με εξουσία είναι η προσευχή του Μάρκου 11:20-24—μια προσευχή που δεν απευθύνεται στον Θεό αλλά σε «αυτό το βουνό»—εδάφιο 23:
1. Μια προσευχή με εξουσία δεν ζητά από τον Θεό να κάνει κάτι. Αντίθετα, ασκεί την εξουσία του Θεού και εφαρμόζει αυτή την εξουσία για να αντιμετωπίσει προβλήματα και πράγματα που πρέπει να αφαιρεθούν—Μκ 11:23.
 2. Μια προσευχή με εξουσία δεν απευθύνεται άμεσα στον Θεό. Αντίθετα, αντιμετωπίζει προβλήματα εφαρμόζοντας άμεσα την εξουσία του Θεού—Εξ 14:15-27.
 3. Το πιο σημαντικό έργο των νικητών είναι να φέρουν την εξουσία του θρόνου στη γη. Αν θέλουμε να είμαστε νικητές, πρέπει να μάθουμε να προσευχόμαστε με εξουσία και να μιλάμε στο βουνό—Απ 11:15, 12:10.
- Δ. Όταν η εκκλησία προσεύχεται με εξουσία, εξουσιάζει τον Άδη—Μτ 16:18:
1. Η εκκλησία έχει την εξουσία να κυριαρχεί πάνω σε κάθε σατανική ενέργεια.
 2. Η εκκλησία πρέπει να υποτάξει όλες τις δραστηριότητες των πονηρών πνευμάτων μέσω της προσευχής και να ασκήσει κυριαρχία μέσω της προσευχής—Ακ 10:17-19, Μτ 18:18.
- Ε. Αν θέλουμε να προσευχηθούμε την προσευχή της εξουσίας, πρέπει πρώτα να υποταχθούμε στην εξουσία του Θεού. Αν δεν υποταχθούμε στην εξουσία του Θεού ως προς τη θέση Του και αν δεν υποτασσόμαστε σε Αυτόν στη καθημερινή μας ζωή και σε όλα τα πρακτικά θέματα, δεν μπορούμε να προσευχόμαστε με εξουσία—Ησ 45:11, Α΄ Πε 5:6, Απ 22:1.
- ΣΤ. Η προσευχή της εξουσίας έχει ως σημείο εκκίνησης τον ουρανό και ως προορισμό τη γη—Ασμ 4:8, 6:10, Εφ 1:22-23, 2:6, 6:18:
1. Η προσευχή με εξουσία προέρχεται από τον ουρανό προς τη γη. Ξεκινά από μια ουράνια θέση και κατεβαίνει από τον ουρανό στη γη—2:6.
 2. Το να προσευχόμαστε έτσι καθοδικά σημαίνει ότι στεκόμαστε στη θέση που ο Χριστός μας έχει δώσει στους ουρανούς, για να δίνουμε εντολές στον Σατανά με εξουσία και να απορρίπτουμε όλα τα έργα του, και να κηρύττουμε με εξουσία ότι όλες οι εντολές του Θεού πρέπει να εκπληρωθούν—Μτ 6:9-10.
- Ζ. Η θέση της προσευχής είναι η ανάληψη, και η εξουσία της προσευχής είναι επίσης η ανάληψη. Όλες οι προσευχές στην ανάληψη είναι προσευχές εξουσίας—Εφ 2:6, 1:22-23:
1. Η προσευχή της εξουσίας είναι η προσευχή αυτού που μπορεί να δίνει εντολές, επειδή βρίσκεται στη θέση της ανάληψης—Ησ 45:11.
 2. Αν βρισκόμαστε στη θέση της ανάληψης, η προσευχή μας θα είναι ίση με τη θεία διοίκηση, Θα είναι η εκτέλεση των εντολών Του—Απ 8:3-5.
- Η. Όταν φτάσουμε στο σημείο όπου έχουμε την ουράνια θέση και την ουράνια εξουσία και μπορούμε έτσι να εκφέρουμε εξουσιαστικές προσευχές, τότε είναι που καθόμαστε στον θρόνο, βασιλεύοντας με τον Κύριο—Εφ 2:5-6, Απ 3:21, βλ. Ιεζ 1:26:
1. Εκείνη τη στιγμή, η προσευχή μας δεν είναι μόνο μια προσευχή εξουσίας, αλλά επίσης μια βασιλική προσευχή, και η προσευχή μας γίνεται η διοίκηση του Θεού, η εκτέλεση του κανόνα του Θεού—Ρωμ 5:17, 21, Μτ 18:18, Απ 8:3-5.
 2. Αν είμαστε πρόθυμοι να μάθουμε, θα φτάσουμε σε ένα σημείο όπου μπορούμε να εκφέρουμε τέτοιες προσευχές για την εκπλήρωση του αιώνιου σκοπού του Θεού—Εφ 1:10-11, 3:9-11.